

We hadden het eerder al over het [bombardement dat op 5 april 1943](#) Mortsel omtoverde in Moordsel. Pieter Serrien schreef er [een boek over en in een blog](#) probeert hij de meer dan 900 slachtoffers, waaronder ruim 200 kinderen, terug een naam en een gezicht te geven. Tijdens de oorlog werd dit bombardement door de geallieerden immers doodgezwegen: de geviseerde fabriek van de Duitse vliegtuigbouwer en -hersteller ERLA⁽¹⁾ werd nauwelijks geraakt, bijna alle slachtoffers waren onschuldige Antwerpenaren, door hun eigen verdedigingsleger gedood.

Andreas Jaquet stuurde ons enkele jaren geleden een liedjestekst over het gebeurde. Wie die maakte en zong weten we nog niet, we hebben het lied nergens in onze verzameling liedbladen teruggevonden. Wel hebben we achterhaald dat de gekozen zangwijze "[Witte Rozen](#)" moet geweest zijn. Toepasselijk want E. Paoli, die de melodie bedacht, was enkele maanden voordien ook om het leven gekomen.

Andreas was in 1943 een verre ooggetuige van het moordend bombardement en is dit drama dus nooit vergeten. Hij schreef er dit over:

*Als jonge knaap heb ik dat van uit de verte zien gebeuren.
Mijn moeder had mij meegenomen, waarschijnlijk voor boodschappen (Mijn vader was door de bezetters opgepakt en moest gedwongen in Duitsland gaan werken. Gelukkig heeft hij het overleefd.) Plots zagen wij hoog in de hemel een vliegtuig dat een spoor trok, zoals wij nu dikwijls zien, maar ditmaal trok het een kring, en daarin werden de bommen afgeworpen. Deze waren bedoeld voor de Duitse vliegtuigenfabriek (de Erla), maar de coördinaten waren niet juist en de Amerikanen wierpen onze randgemeente Mortsel - wijk Oude God plat . Er waren ongeveer een duizendtal doden waaronder ruim tweehonderd kinderen want ook het plaatselijk schooltje was met de grond gelijk gemaakt. Ik weet niet hoeveel gekwetsten en verminkten er waren, maar het waren er vele. Ondanks het feit dat wij op een behoorlijke afstand stonden voelden wij de aarde beven onder de zware explosies.
Veel meer weet ik er niet van daar mijn moeder mij plots vast greep, en weg waren we.
Nu staat er op het gemeenteplein te Mortsel een monument waar elk jaar bloemen gelegd worden.*

⁽¹⁾ De ERLA-fabriek (Frontreparaturbetrieb GL Erlawerk VII) was door de Duitse Luchtmacht geïnstalleerd in de leegstaande fabrieken van MINERVA auto's, zowat de Belgische versie van de Rolls Royce. MINERVA was in 1934 moeten stoppen wegens onvoldoende verkoop. De fabriekshallen waren groot genoeg om vliegtuigen te kunnen repareren.

Bommen op Mortsel

[A] onbekend [C] E. Paoli (Henk Paauwe °1892 +1942)

't Was een maandag in de lente
bij een schone blauwe lucht
toen er hoog door 't luchtruim zweefden
vogels met een hels gerucht.
Ze maaiden dood en vernieling,
brachten rouw en grote smart.
Vrouwen, kinderen zijn gevallen,
O, wat trof het noodlot hard!
Wat hadden zij dan toch gedaan?
Waarom hen zo veel leed gedaan?

“

*Wij zullen 't nooit vergeten,
het grote diepe leed
En voor uwe nabestaanden
zijn wij tot hulp gereed*

Hoeveel onschuldige kinderen

vielen onder 't moordend staal?
Wijl ze droomden van de toekomst,
vol van sprookjes en van praal.
Met gebroken ledematen,
de lijfjes uiteen gerukt.
Wie zal ooit de smart vergeten
die de arme ouders drukt?
Wat hadden zij dan toch gedaan?
Waarom hen zo veel leed gedaan?

Nu zijt gij hoog in de Hemel,
daar bij Onze Lieve Heer.
Vraag hem met gevouwen handen:
"Zend geen boze vliegers meer!
Hou de rampen en d'ellende
ver van ons schoon Vaderland;
spaar ons zusjes en ons broertjes
van die wrede oorlogsbrand.
Wat hadden zij dan toch gedaan?
Waarom hen zo veel leed gedaan?"

[Partituur * Bommen op Mortsel *](#)

1. instrumentaal

Bronnen:
zangwijze: "Witte Rozen" (Jantje was een kleine kleuter)
Gekend van Willy Derby, Zangeres Zonder Naam e.a.
Zie ook
[Het bombardement op Antwerpen - 1943](#)
[Boek "Tranen over Mortsel"](#)